1843. N°. [illegible]

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is ƒ 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 26 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

ZWITSERLAND.

Moriz, 13 april. Gisteren avond, tusschen 9 en 10 uur, kwam hier een zeker aantal leden van het »Jonge Zwitserland" aan, welke in de drukkerij van de *Simplon-Zeitung* inbraken, en de persen, al het materiëel, en het papier, dat tot het drukken van dit dagblad dient, vernielden. Het schijnt, dat een bijblad dezer courant, waarin zij over eene vergadering van leden van het »Jonge Zwitserland" berigt geeft, tot deze gewelddadigheid aanleiding heeft gegeven. Intusschen ging alles zonder tegenstand te werk. Alle personen van het huis, waarin de drukkerij zich bevindt, werden ontzien, en alleen het materiëel der courant verwoest. Overigens is het in Moriz volkomen rustig.

DUITSCHLAND.

Leipzig, 17 april. Veel opzien maakt hier eene criminele procedure, welke onlangs voor de tweede maal hier beslist werd. Drie personen waren door gendarmen en geregtsdienaren gevangen genomen en overgeleverd als verdacht van inbraak en diefstal in eene pastorij van het Saksische Ertsgebergte gepleegd te hebben. Zij werden overtuigd, zonder geregtelijk bekend te hebben, dat zij de misdaad hadden begaan, en hunne verontschuldiging, dat zij slechts door de gruwzaamste mishandelingen, welke zij van de gendarmen ter bekentenis hadden moeten verduren, tot deze opgave gedwongen waren geworden, werd in den wind geslagen, daar de getuigen gedeeltelijk bezwoeren, gedeeltelijk op hunnen ambtseed verzekerden, dat de bekentenis vrijwillig en zonder dwang was afgelegd. De beschuldigden werden, op grond hunner buiten geregtelijke bekentenis, naar de beëedigde verklaringen der getuigen, tot levenslange tuchthuisstraf van den zwaarsten graad veroordeeld. Bij dit vonnis bleef het ook in tweede instantie, en den 17den mei 1841 werden de veroordeelden in het tuchthuis te Waldheim overgebragt. Een jaar later ontstond eene andere criminele procedure tegen eene dieven- en rooversbende, onder welke er drie waren, waarvan het bleek, dat niet de minste twijfel meer overbleef, of zij hadden werkelijk de inbraak en diefstal gepleegd, voor welke de anderen veroordeeld waren en de straf reeds droegen. Ten gevolge dezer uitkomsten werd de eerste procedure door eene derde regtbank herzien, en hier bleek nu de volkomene onschuld der reeds gestraften, welke aan den onbevoordeelden regter ook het volkomen bewijs leverden, dat zij, tijdens het plegen der misdaad, zich op eene geheel andere plaats dan de pastorij bevonden. Bij een laatst herzien vonnis zijn nu de drie personen van alle vermoedens vrijgesproken en in vrijheid gesteld, nadat zij drie jaren in de gevangenis de hardste tuchthuisstraf hebben ondergaan. De gendarmes worden nu geregtelijk vervolgd. Met hooge verwachting ziet men het oordeel over hen te gemoet, die door ongeoorloofde handelingen en meineedige verklaringen de veroordeeling van onschuldigen en hunne overbrenging naar het tuchthuis bewerkt hebben, te meer daar ook bij de eerste instructie vele onwettigheden moeten zijn voorgekomen. Daartoe behoort, namelijk, dat de gevangenen bovenmatig met ketens beladen zijn geworden, en door een ijzeren staaf, welke de handen en voeten verbond, bijna van de alle mogelijkheid om te slapen beroofd werden. Van dit alles heeft trouwens in de akten der instructie niets gestaan; bij eene mondelijke en openbare regtspleging zouden zulke misbruiken vóór het vonnis ter kennis der regters en van het publiek zijn gekomen. (*Magd. Zeit.*)

OOSTENRIJK.

Kladrau in Bohemen, 30 maart. Den 26sten maart werden de bewoners van Kladrau, om 3 uur in den morgen, door het geroep van brand uit den slaap gewekt. Binnen tien minuten hadden de vlammen vier door ruime plaatsen afgescheiden gebouwen aangegrepen. Het vuur verspreidde zich snel van dak tot dak, door den hevigen noord-oosten-wind voortgejaagd; het sprong links op de breede straat en de stormwind joeg de vlammen hoog over het hospitaal en de kerk, zoodat reeds verscheidene huizen aan het uiterste westeinde der stad begonnen te branden, voor de bewoners nog naauwlijks van het gevaar onderrigt waren. Na verloop van twee uren vonden de te hulp snellende bewoners der naburige plaatsen van 178 huizen nog slechts een dertigtal ongedeerd, maar ook zelfs deze in het uiterst gevaar. Behalve dat verscheidene personen half verbrand op het ziekbed liggen, vond ook een vader van vier kinderen, die uit het dorp Holletzried ter redding was toe gesneld, onder de instortende balken van een huis den dood; een tweede werd zwaar gewond. Bijna tweehonderd familiën zagen zich in den avond van dezen dag van huisvesting beroofd; vrouwen, kinderen en zieken lagen onder den blooten hemel bij de geredde overblijfsels hunner bezittingen. De stad vertoont niets dan eenen puinhoop. (*Oest. bl.*)

PRUISSEN.

Van den Rijn, 21 april. Het schijnt zich meer en meer te bevestigen, dat de Pruissische regering, sedert het verbod der *Rheinische Zeitung*, de buitenlandsche dagbladen aan een strenger toezigt onderwerpt, en reeds meermalen gelegenheid vond bij buitenlandsche hoven reclames te doen. Dit geschiedde vooral in den laatsten tijd bij Baden. Het is werkelijk opvallend, hoe streng sedert het begin dezer maand de censuur is, en er gaat geen dag voorbij, dat er niet een aantal artikels wordt doorgehaald. Dezer dagen kon zelfs van het *Mannheimer Journal* slechts de bijlage worden uitgegeven, daar het hoofdblad bijna geheel nieuw moest worden gezet, en een nommer der *Abendzeitung* werd in de koffijhuizen te Mannheim weggenomen, dewijl de redactie een zeer belangrijk artikel uit Offersheim zonder censuur had opgenomen, hetgeen toch, naar ik onlangs van wel onderrigte personen uit Mannheim hoorde, bijna dagelijks geschiedt, en natuurlijk den censor misnoegd moet maken.

— Het berigt, dat een groot aantal hooge Duitsche adellijken, een kapitaal door actiën hebben bijeengebragt, om in Texas aanzienlijke landerijen aan te koopen, is volkomen gegrond. Vier en twintig vorsten en hooge adellijken, onder welken, onder anderen, de hertog *van Nassau*, de vorst *van Leiningen*, enz., hebben zich vereenigd, en dit plan reeds gedeeltelijk ten uitvoer gebragt. De beide gevolmagtigden, welke den koop met den president der republiek Texas hebben gesloten, zijn reeds op de terugreis naar Europa. Wanneer de eerste proeve eenen gunstigen uitslag oplevert, dan zal het ontwerp op veel grooteren voet worden doorgezet. (*Mannh. J.*)

ENGELAND.

Londen, 22 april. De vrees voor het leven des hertogs *van Sussex* is niet ijdel geweest; hoogstdezelve is gisteren middag overleden. Z. K. H. was den 27sten januarij 1773 geboren en had dus zijn 70ste jaar voltooid. Hij wordt algemeen betreurd, want hij was buitengewoon bij het volk gezien; men mag wel zeggen, dat hij, van al de zonen van *George III*, na den hertog *van York*, het meest populair was en een dergenen, die de meest grondige kennis bezat. Gedurende meer dan veertig jaren was hij de verlichte beschermer en voorstander van alle instellingen, ten behoeve der menschheid en tot voortplanting van beschaving. Hij had eerst te Göttingen, daarna te Rome gelegenheid tot uitbreiding zijner kundigheden, en heeft veel gedaan voor den bloei der wetenschappen en der kunsten hier te lande. Hij was de partij der whigs toegedaan, en grootmeester van de orde der vrijmetselaren. De hertog huwde in 1793 te Rome met lady *Augusta Murray*, bij wie hij verscheidene kinderen had; deze verbindtenis werd echter door een geestelijk geregtshof hier te lande van onwaarde verklaard, waartegen de hertog protesteerde; lady *Augusta* is in 1830 overleden. De hertog *van Sussex* behoorde tot de vrienden van *Fox* en *Sheridan*, en had bij de tegenwoordige koningin, vooral onder het ministerie *Melbourne*, veel invoed. — Bij gelegenheid van den dood des hertogs zijn de dagbladen van rouwranden voorzien.

— Er zijn nadere tijdingen wegens de gebeurtenissen op Hayti. De president *Boyer* had, met een gevolg van 32 personen, aan boord van een Engelsch schip de wijk genomen, en is den 19den maart reeds op Jamaika aangekomen. Het is inzonderheid de senateur *Dumaille*, wiens tegenstand tot de volksbeweging had aanleiding gegeven, en die omstreeks 6000 man om zich vereenigd had, ten einde wraak te nemen over *Boyer's* geweldenarijen, daar deze menigwerf *Dumaille* met de bajonet uit de vergadering van den senaat had doen werpen. Ten bewijze echter, dat hij door geene persoonlijke drijfveren was geleid, had die senateur bij den heer *Beaugillard*, sinds lang als den opvolger van den heer *Boyer* aangeduid, er op aangedrongen, het voorzitterschap te aanvaarden. Deze had dit nog in beraad gehouden.

— Bij gelegenheid dat het ontworpen stoomluchtschip het onderwerp der gesprekken uitmaakt, brengt een letterkundige in een tijdschrift eene zinsnede uit een oud werk te berde, door *John Wilkins*, bisschop van Chester, geschreven, die tijdens *Cromwell* en *Karel II* leefde, en toen reeds de mogelijkheid betoogd heeft der vervaardiging van eene vliegende kar, die naar willekeur bestuurd zou kunnen worden.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 24 april. Bij Zijner Majesteit besluit van 27 feb. 1843, n°. 62, is eene speciale commissie ingesteld tot onderzoek van het ontwerp der werken voor de inundatie der Geldersche Vallei en de herstelling van de verlatene linie van defensie van de Grebbe; tot leden van welke commissie benoemd zijn de heeren: jhr. mr. *H. M. A. J. van Asch van Wijck*, staatsraad, lid van de Eerste Kamer; de kolonel *J. G. van de Polder*, directeur der eerste fortificatie-directie; de inspecteur van den waterstaat *A. Goedkoop*, en *Lagerweij*, burgemeester van Woudenberg.

— Heden morgen is de proefrid op den spoorweg van den station te Leiden, tot aan den Papenweg (nog een uur rijdens van hier) met het beste succes in 14 minuten volbragt. Deze dienst zal met 1°. mei aanstaande voor het publiek worden geopend.

's Hertogenbosch, 22 april. Gisteren namiddag is alhier gevankelijk naar het tuchthuis overgebragt *Arnoldus van der Meyden*, te St. Hubert bij Grave woonachtig, aangeklaagd van poging tot kindermoord, hetzij als dader of medepligtige, op een pas geboren kind gepleegd. Naar men verneemt, moet het plegen dezer afschuwelijke misdaad voor alsnog hoofdzakelijk

hierop neêrkomen: De moeder zou in de open lucht bevallen zijn, zonder eenige voorzorg, om het kind in het leven te behouden, genomen te hebben; onmiddellijk na de geboorte moet hetzelve in eene nabijgelegen drooge sloot gelegd en met aarde overdekt zijn geworden. Een der buren, dit begraven opgemerkt hebbende, kreeg kwaad vermoeden en begaf zich naar den burgemeester dier plaats. Dadelijk werd onderzoek gedaan en het kind levend bevonden, gedoopt, verzorgd en onder bewaring gesteld. Omtrent de moeder is voor alsnog niets bekend. De justitie doet intusschen streng onderzoek.

VERVOLG *van het* Voorloopig Verslag *van de centrale afdeeling van de Tweede Kamer omtrent de tweejarige staatsbegrooting voor de jaren 1844 en 1845.*

VI *Hoofdst. Departement voor de zaken der hervormde kerk enz.* 1ste *afd.* Men doet opmerken, dat de som voor bureau- en locaal-behoeften in het 3de art. abusivelijk is uitgetrokken op *f* 600, hetgeen zal moeten zijn *f* 4600.

2de *afd.* Onder referte aan de vroeger gemaakte algemeene aanmerking omtrent de *toelagen*, is hier nog bepaaldelijk de wensch geuit, dat het *alterum tantum* der predikanten zoude gebragt worden onder het art. van tractementen.

3de *afd.* Art 3. Men verlangt inlichtingen te bekomen omtrent de inrigting en het doel van het Israëlitisch seminarium, waarvoor thans *f* 15,500 en dus aanzienlijk meer dan in vorige jaren, wordt aangevraagd.

VII *Hoofdst. Departement voor de zaken van de roomsch-katholijke eeredienst.* 1ste *afd.* Ook met betrekking tot de toelagen, onder dit hoofdstuk voorkomende, gedraagt men zich aan de algemeene aanmerking, hiervoren omtrent de toelage in het midden gebragt.

Art. 1. Men acht regelmatiger, dat het tractement van den directeur-generaal bij dit art. op *f* 8000 worde uitgetrokken en de *f* 1000 bijslag onder de toelagen als een afloopende post worde gebragt.

6de *afd.* Art. 1. Men wenscht der regering de vraag te onderwerpen, of er wel goede redenen zijn voor het behoud van al de hier uitgetrokken pensioenen? In het bijzonder verlangt men te vernemen, of er geen termen zijn, om van dit hoofdstuk weg te laten het pensioen van eenen persoon, die niet in regtstreeksche betrekking tot het departement heeft gestaan?

VIII *Hoofdst. Departement van marine.* Ten einde de begrooting van dit departement naar behooren te kunnen beoordeelen, wordt verlangd eene opgave van de tegenwoordige sterkte onzer zeemagt en van den voorhanden voorraad in de magazijnen; voorts eene opgave van de sterkte, waarop men voornemens is onze zeemagt te brengen, en van de vermeerdering, welke de voorraad der magazijnen daartoe zal vereischen; eindelijk eene korte beschouwing van de kosten van het uitrusten der vloot in tijd van gevaar en van die voor ieder jaar in tijd van oorlog. Men verlangt mitsdien te ontvangen eene opgave:

1°. Van het getal linieschepen, fregatten, mindere vaartuigen en stoomschepen, waarop men rekent, dat, in het belang van het rijk en van onze koloniën de marine moet worden gebragt, benevens van het aantal stukken en manschappen, dat tot wapening en tot bemanning derzelve zal worden vereischt;

2°. Van het aantal voorhanden bruikbare schepen, in staat om zee te bouwen, en van het getal en charter van die, welke mitsdien nog zullen moeten worden aangebouwd, om de vloot tot die sterkte te brengen, in n°. 1 bedoeld, benevens de kosten, welke de jaarlijksche aanbouw derzelve en het onderhoud van reeds bestaande zal vorderen;

3°. Eene opgave van den voorraad der magazijnen in hoofdartikelen, als, van hout, ijzer en andere metalen, geschut, touwwerk, zeildoek en verdere benoodigdheden, en de geldswaarde daarvan, met aanwijzing van het ontbrekende, en het geld, jaarlijks tot vermeerdering derzelve benoodigd;

4°. Het aantal schepen, dat men zich voorstelt jaarlijks in dienst te houden; en de kosten daarvan, voor zoo verre die uit de begrooting hier te lande moeten worden bestreden;

6°. Verder een beknopt overzigt van hetgeen noodig geoordeeld zal worden om de Staten-Generaal in staat te stellen, zoo wel den toestand onzer voorhanden middelen te beoordeelen, als hetgeen gevorderd worden zal om het doel te bereiken, dat het gouvernement zich heeft voorgesteld.

De kennis van het opgegevene schijnt volstrekt noodzakelijk om de begrooting te beoordeelen, althans wat het materieel en personeel betreft: zonder dat, zijn de opgegevene kosten slechts opgaven van globale uitgaven, waarvan dat nut of de noodzakelijkheid niet blijkt.

Ofschoon erkennende, dat het cijfer van dit hoofdstuk, over het geheel genomen, niet veel lager zal kunnen gesteld worden, hebben vele leden nogtans op nieuw bij deze gelegenheid ernstig aangedrongen, dat de regering moge voortgaan met het verminderen en bezuinigen der kosten van administratie en directie, ten einde met te meer kracht aan de verbetering en versterking onzer active zeemagt werkzaam te kunnen zijn; hiertoe heeft men wederom herhaald den wensch, reeds in vorige jaren meermalen te kennen gegeven, dat tot de afschaffing van een of meerdere maritime etablisementen moge besloten worde. De meerderheid, hoezeer omtrent deze zaak geen stellig gevoelen willende voordragen, heeft nogtans verlangd te vernemen, welke overwegende redenen tegen eenige afschaffing aanwezig zijn.

Onder opmerking, dat de eenheid en vaste beginselen, zoo bij aanbouw, bemanning, wapening, enz. steeds aan onze marine ontbroken hebben, voegden sommige leden daarbij, dat het aan den tegenwoordigen directeur-generaal is voorbehouden, om die eenheid te herstellen en onze marine te brengen op de hoogte van den tijd.

1ste *afd. Kosten der administratie.* Art. 1. Men verlangt de reden te kennen, waarom de directeur-generaal *f* 1000 meer geniet, dan in den regel aan dien post verbonden is. Hiertoe schijnen te minder termen te zijn, wijl hij ook als schout-bij-nacht nog voor *f* 3000 voorkomt. Sommige leden meenen bovendien, dat het regelmatiger wezen zou, dat het tractement van den directeur-generaal in deszelfs geheel op dit art. gebragt wierd, en de post van *f* 3000 op het 1ste art. der 4de afdeeling voor memorie worde uitgetrokken.

Art. 3. Men vraagt waarom, bij de omschrijving van dezen post, even als bij de andere hoofdstukken, het drukwerk niet met name vermeld wordt, daar er toch eene som van *f* 7000 voor uitgetrokken staat.

Art. 10. Wat beteekenen de hier gebragte restitutiën van gedane uitschotten? De toelichtende staten geven daaromtrent volstrekt geene opheldering.

Er komen hier, onder art. 2, eenige betrekkingen voor, welke men, naar gelang van de daaraan verbondene functiën, zeer hoog beloond acht, zoo als die van opzigter der model-kamer ad *f* 1500, concierge ad *f* 800, inspecteur der lijnbanen *f* 2200, inspecteur der maritime gebouwen *f* 2400, inspecteur der artillerie *f* 2600, examinator der zee-officieren *f* 1500; ook de post van schrijflooneu ad *f* 20,000 komt verbazend hoog voor.

2de *afd. Kosten, niet behoorende tot de marine-aangelegenheden.* Vele leden betreuren, dat men eenen post van *f* 111,750, welke tot den bouw van nieuwe lichttorens en nieuwe licht-opstanden en tot verbetering der verlichting, worden geacht benoodigd te zijn, voor memorie heeft moeten brengen. Zij wenschen te vernemen, of die daarstellingen zonder nadeel voor de scheepvaart uitgesteld kunnen worden, en of het niet verkiesfijk zoude zijn, om althans een gedeelte dier kosten op de tegenwoordige begrooting te brengen en daartoe op andere posten, bij voorbeeld, op die wegens aanbouw van groote en mindere vaartuigen, te bezuinigen?

Art. 1. Men heeft op deze begrooting geene voordragt gevonden wegens uitgaven voor strandvuren; men verlangt te weten waaruit dezelve betaald worden.

Art. 3. Men zag gaarne de onbepaalde uitdrukking: *enz.*, in deze en andere afdeelingen voorkomende, wegvallen en door eene meer bestemde vervangen. De omschrijving van dit artikel zal vollediger gesteld moeten worden, zoo men aanmerkingen van de zijde der rekenkamer wil voorkomen.

Afgescheiden van de loodskassen, bedoeld bij het algemeene reglement voor de loodsdienst, te vinden in het *Staatsblad* n°. 21 van den jare 1835, meent men te weten, dat er een aanzienlijk algemeen loodsfonds bestaat. Men verlangt te vernemen, wat daarvan zij, op welke wijze dat fonds geadministreerd wordt en waartoe die gelden worden besteed; ook verlangt men te vernemen, tot welk einde de gelden worden aangewend, welke door den handel aan de loodsen betaald worden.

3de *afd. Materieel der zeemagt.* Art. 1. Onder opmerking, dat er in de laatste jaren, voor aanbouw en onderhoud van schepen, meer dan *f* 3,000,000 toegestaan, wenscht men te vernemen welk gebr er in het belang van de zeemagt van die aanzienl som is gemaakt? Ten aanzien van den staat der gazijnen, gedraagt men zich aan het verlangen, den aanvang van dit hoofdstuk te kennen gegeve

Art. 2. Ook in verband met het denkbeeld afschaffing van een of meerdere maritieme etabl menten, verlangen sommige leden, dat de regeri moge voortgaan om op dezen post verder te bezui gen. Men acht denzelven daartoe allezins vatbaar, dat daartoe ernstig behoort gewaakt te worden te de zoogenaamde *dagdleverij* op te werven, waaro trent nog steeds klagten worden aangeheven.

Art. 3. Sommige leden hebben opgemerkt, dat aanhouden van *jagten* zeer kostbaar is, en dat, der nadeel voor 's lands dienst, dezelve zouden ku nen gemist, en het getal der *werkvaartuigen* zo kunnen verminderd worden.

4de *afd. Personeel der zeemagt.* Art. 1. De mee derheid der leden is van gevoelen, dat, in verhoudi tot onze zeemagt, het getal der vlag-officieren te gr is. Wie is de admiraal der vloot?

Art. 3. Men wenscht te vernemen, of er ge moeijelijkheid ondervonden wordt met betrekking de regeling van achterstallig verschuldigde soldij aan *matrozen*, en hoedanig die achterstallige geld beheerd en verantwoord worden.

Art. 4. Men meent, dat dit onderdeel, als hoo gewigtig, in het bijzonder aan de aanhoudende zo der regering verdient te zijn aanbevolen.

Art. 6. De specificatie der kosten van voeding onderhoud der *adelborsten* onbreekt in den toelichte den staat; men meent, dat, volgens de vereischt eener wel ingerigte administratie, deze kosten in de zelver geheel op de begrooting behooren te word verantwoord, en dat de bijdragen der *adelborst* daartegen, op de begrooting der middelen, in ont vang behooren te worden uitgetrokken.

5de *afd.* Even als vroeger is aangemerkt, behoor hier te worden gesteld: *Eenig artikel.*

6de *afd. Pensioenen, enz.* Art. 1. Men vraagt waaro de geschreven staten, welke de begrooting vergez len, gedagteekend zijn op 1 juli 1841, terwijl d vroeger overgelegde gedrukte staten gedagteekend zij op 1 juli 1842? Men wenscht te vernemen, of pensioenen en afloopende betalingen, alhier voork mende, bereids zijn getoetst of nader getoetst zul worden aan de bepalingen, in het Koninklijk beslu van 29 augustus 1842 vervat, en van waar op hoofdstuk zoo vele pensioenen voor vrouwen, wed wen en dochters, zelfs gehuwde dochters van zeel den, worden aangetroffen, daar er immers een pe sioenfonds voor weduwen en weezen van zeelied bestaat, waartoe men verpligt is bij te dragen.

Art. 2. De som van *f* 106,312.12, wegens afloope de betalingen, is niet opgenomen in den recapitulati staat van dit hoofdstuk, waardoor het totale cij der pensioenen verhoogd is; men vraagt welke hie van de reden is? Ook wenscht men te verneme waarom op de afloopende betalingen voorkomen tw *lectors* in de *wis-* en *zeevaartkunde*, respectivel te Amsterdam en Rotterdam, en of hier ook wel hoort de toelage van *f* 2000, aan den gewezen dire teur van marine toegekend?

Eindelijk wenscht men, dat hier als herhaald word beschouwd de aanmerking, bij het *vierde hoofdst* gemaakt, omtrent de noodzakelijkheid eener herzi ning van de pensioenen, en om tusschen de versch lende rangen meerdere gelijkmatigheid te brengen.

IXde *Hoofdstuk A. Nationale schuld.* Uit hoof van het verband, waarin dit hoofdstuk staat met voorstellen der regering omtrent de conversie der na tionale schuld, hebben eenige afdeelingen gemeend deliberatiën over hetzelve, in afwachting van het to nog niet aangeboden ontwerp, te moeten aanhoude

Men heeft overigens te dezer plaatse de klagte h haald over de onduidelijkheid en onvolledigheid medegedeelde rekening, alsmede over het gemis reeds bij de beantwoording der loopende begro toegezegde verantwoording van den staat B.

1ste *afd. Interesten, enz.* Art. 1. Volgens der wet van 27 september 1841 zouden alle uitgelote en onuitgelote kansbiljetten en uitgestelde schuld, gevolge van de wet ten vervroegden overgang in loveren, vernietigd moeten zijn; men vraagt of nog niet geschied is?

Men meent aan de regering in bedenking te ge geven, of niet bij de wet zou kunnen bepaald w den, dat de coupons van verschillende renten,

van de administratie-kantoren worden goedgedaan, jaarlijks aan het grootboek verantwoord zullen worden, ten einde het rijk in het genot worde gesteld van de verjaarde en onafgehaalde renten; en voorts dat de verjaring zoo wel voor de certificaten als voor de inschrijvingen der renten op vijf jaren gesteld zal worden.

Wat den vorm betreft, oordeelt men, dat de interessen naauwkeurig in uitgaaf behooren te worden uitgetrokken, en de verjaarde renten daartegen in ontvang.

Art. 2. Volgens de wet van 27 december 1840, betrekkelijk de daarstelling eener schuld van *f* 18,000,000 à 5 pCt., mogt een derde van dat kapitaal niet vroeger worden uitgegeven dan in den loop van 1842, en voor zoo ver de behoefte der schatkist zulks alsdan vereischen en daarvan blijken zoude uit de mededeelingen en verrekeningen, te doen wegens den toestand van *'s lands financiën*, en hetgeen op de onzekere baten ontvangen of te goed gekomen is; dien ten gevolge achten sommige leden zich bezwaard om de aangevraagde sommen voor rentebetaling van voormeld gedeelte toe te staan, zoo lang hun niet van de noodzakelijkheid der uitgifte uit de bedoelde mededeelingen en verrekeningen gebleken zal zijn.

Art. 3 Sommige leden oordeelen het ongeraden, om te rekenen op eene aflossing van het amortisatie-syndicaat, vooral bij het bestaan van deficits. Wil men het besluit van 1 junij 1830 als verbindend beschouwen, dan behooren ook de *drie en een half percents* amortisatie-syndicaat gedeeltelijk in 1845 te worden afgelost, en daarvoor de benoodigde som op de begrooting te worden uitgetrokken.

Art. 5. Waar en op welke wijze worden de *domein-losrenten*, die voor koopprijs dienen, verantwoord en vernietigd? Men vraagt of het wel waarschijnlijk is, dat de staat *domein-losrenten* in betaling zal ontvangen, nu de vrijheid is gegeven om ook in geld te betalen, en dit effect boven pari genoteerd is?

Volgens de opgave, voorkomende op *pag.* 29 van het gedrukte antwoord der regering op de vraagpunten over het wets-ontwerp tot goedkeuring van het tractaat, werd voor het totaal der schuld in *domein-losrenten* op ultimo december 1842 gesteld *f* 16,487,000; men verlangt de reden te vernemen van het verschil dier opgave met het thans aangeduide cijfer?

Art. 7. Uit het hier gebezigde woord *hoogstens* zou men moeten afleiden, dat de regering zeker is, dat de uitgifte van schatkistbiljetten tegen $4\frac{1}{2}$ pCt. in geen geval bezwaar zal ondervinden; zoo dit het geval is, verlangt men te vernemen, of dat effect dan niet, ... van de bereids uitgegevene, tegen eene lagere rente zou kunnen worden geplaatst?

Art. 12. In verband met de vermindering der renten onder art. 3 en 4 uitgetrokken, meenen sommige leden, dat hier de amortisatie van het kapitaal niet voor memorie had behooren te zijn gebragt.

Ten slotte zij nog aangemerkt, dat de aftrek wegens renten, ten laste van België komende, met de bepalingen van het tractaat in overeenstemming gebragt behoort te worden.

IXde *Hoofdstuk B. Dep. van financiën.* 1ste *afd. Kosten van het dep.* In het antwoord der regering op de bedenkingen omtrent de loopende begrooting, heeft men het uitzigt geopend, dat er eene algemeene organisatie van het departement zou plaats hebben, in verband met de opheffing van het voormalig amortisatie-syndicaat, zoodra men omtrent de behoefte van de dienst door de ondervinding zoude zijn voorgelicht.

Art. 2. Men heeft hier herhaald de algemeene aanmerking, vroeger gemaakt omtrent de kostbaarheid der administratie en het groot getal van ambtenaren en bedienden; men heeft doen opmerken, dat op dit artikel, buiten den secretaris-generaal, 95 bezoldigingen genietende ambtenaren voorkomen; dat er buitendien voor maandgelden en schrijfloonen van geëmployeerden, eene som van *f* 68,214 wordt aangevraagd, en eindelijk, dat zich hieraan een getal aansluit van 40 bedienden, zoo *kamerbewaarder*, *concierges*, *boden*, *adsistentboden* en *knechts*, zoodat deze afdeeling alleen aan de schatkist meer kost dan de accijns op de suiker, met in begrip der opcenten, gerekend wordt daar op te brengen. Men wil hiermede intusschen niet verklaard hebben, dat het de bedoeling zoude zijn, op het bedrag der tractementen te verminderen, maar wel dat het getal der posten behoort te worden verminderd.

Men treft hier aan, onder de afloopende toelagen, eenen post van *f* 500, voor een staatsraad in buitengewone dienst, eene betrekking, welke, naar het schijnt, niets met in aanraking met het departement kan brengen; overigens meent men, dat deze toelage, even als alle anderen, vatbaar is om weggelaten te worden.

2de *afd. Kosten van administratie en nationale schuld.* Het alhier gebezigde woord *subsidie* heeft aanleiding gegeven tot de aanmerking, dat alle kosten voor de administratie van het grootboek op de begrooting der uitgaven behooren te worden gebragt, en de inkomsten, aan die administratie verbonden, onder de middelen behooren te worden uitgetrokken.

Men verlangt inlichting of de kosten op dit beheer, bij het bestaan van zoo veel administratie-kantoren, niet aanmerkelijk kunnen worden verminderd? Men wenscht te vernemen, welke toelage respectivelijk de algemeene betaalmeester en de agent van het ministerie van financiën te Amsterdam genieten, en of die betrekkingen niet voldoende met *f* 4000 zouden zijn beloond?

Men meent, dat onder deze afdeeling ten onregte is gebragt de toelage van een gewezen ambtenaar van het bijboek der nationale schuld te Brussel, en dat beter ware geweest hem voor pensioen in aanmerking te brengen. Overigens gedraagt men zich ten aanzien van de toelage, onder deze en de volgende afdeeling vermeld, aan de algemeene aanmerking, omtrent de toelage hierboven gemaakt.

3de *afd. Kosten van admin. der publieke schatkist.* Art. 1. Algemeen is men van gevoelen, dat, nu de Belgische zaak is beëindigd, thans het tijdstip gekomen is, om de zoo omslagtige, geheel ondoelmatige en geen genoegzame waarborgen opleverende administratie der *publieke schatkist* op te heffen. Men oordeelt, dat de toevoeging van het rijks-kassierschap aan het departement van financiën niet behoort voort te duren, en de minister van financiën niet tevens de mandaten van betaling moet afgeven, en zelf betaalmeester zijn; men verlangt te vernemen hoe verre men gevorderd is met de deliberatiën omtrent de toekomstige inrigting van dit beheer.

De belooning der agenten acht men te hoog, uit aanmerking van de aanzienlijke voordeelen, welke het bankierschap aan deze ambtenaren oplevert.

Sommige leden meenen, dat de toelagen, toegekend aan agenten, die vroeger ontvangers-generaal of particulier zijn geweest, zouden behooren te worden ingetrokken, daar zij thans als rijks-kassiers worden bezoldigd.

Eenige leden hebben gewenscht eene specificatie te bekomen van de hier uitgetrokkene som van *f* 78,250.

Art. 2. Bijaldien de comptabiliteit der *agenten* behoorlijk geregeld wierd, zouden, naar het gevoelen van sommige leden, de betrekkingen van administrateur kunnen vervallen.

Het heeft bevreemding gebaard, dat men de tractementen der administrateurs heeft verhoogd, en tevens dat de bezoldigingen en toelagen aan die ambtenaren zoo geheel onevenredig worden toegekend: waarom, bij voorbeeld, heeft de administrateur in Vriesland hooger tractement dan zijne ambtgenooten in Noord-Braband en Gelderland? Men verlangt derhalve, bij vermindering, tevens eene meer evenredige belooning.

4de *afd. Kosten van het muntwezen.* Terwijl men algemeen van gevoelen is, dat de hermunting onzer afgesletene en besnoeide geldspecie elken dag meer dringend noodzakelijk, doch tevens, naar mate die afslijting en besnoeijing toenemen, iederen dag kostbaarder wordt, verlangt men, door de regering onderrigt te worden, hoe verre zij gevorderd is met de voorbereidende maatregelen voor de invoering der nieuwe munt, en wat er is van het vergrooten en inrigten der gebouwen, en van het aanmaken van materialen? Omtrent den toestand van het afzonderlijk fonds zal men, te gelijk met die der anderen, de noodige inlichtingen inwachten.

Art. 2. Hoe is het tractement van den eersten stempelsnijder, ad *f* 1600, onder de afloopende betalingen kunnen gebragt worden? Men verlangt eene opgave te ontvangen, hoeveel thans jaarlijks wordt gemunt, zoo voor rekening van particulieren als voor het rijk.

Art. 6. Men vraagt of niet het tractement van den inspecteur eene verhooging heeft ondergaan? Voorts heeft men opgemerkt dat de *adviseur in schei- en werktuigkunde* bij het departement van binnenlandsche zaken ook hier voor een tractement van *f* 1000 voorkomt. Men verlangt het gezamenlijk bedrag te vernemen van de belooningen, aan dien ambtenaar in onderscheidene betrekkingen toegekend.

Sommige leden zijn van oordeel, dat de administratie van den waarborg voor vereenvoudiging vatbaar is.

5de. *afd. Directe belastingen, enz.* Art. 1. Ten aanzien van de *toelagen* vergelijke men de algemeene aanmerking.

Algemeen oordeelt men, dat het getal der ambtenaren van de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen voor vermindering vatbaar is. Wel verre dat de rigtige waarneming van de dienst daardoor benadeeld zou worden, gelooft men integendeel, dat, bij mindere omslagtigheid, de behandeling der zaken vereenvoudigd en bespoedigd zoude worden.

Bepaaldelijk is men van gevoelen, dat de betrekkingen van provinciaal inspecteur, welke ambtenaren thans niet veel anders zijn als eerste commiesen van de gouverneurs, zeer wel zouden kunnen gemist, of, bijaldien aan het vroeger genot denkbeeld, om de middelen aan de gouverneurs te ontnemen, gevolg mogt gegeven worden, met de betrekking van directeur der belastingen zouden behooren vereenigd te worden. Sommigen meenen zelfs, dat de controleurs zouden kunnen gemist worden, wanneer men slechts voor het doen van goede kenzen bij de benoeming van ontvangers zorg wilde dragen.

Ten aanzien van de belooningen van de ambtenaren der directe belastingen, heeft men aangemerkt, dat dezelve, vooral in grootere steden, te hoog zijn gesteld. Men meent, dat in die belooningen eene te groote onevenredigheid en onzekerheid bestaat, omdat zij van de wisselvallige opbrengst der *leges* voor een gedeelte afhankelijk zijn. Men zou daarom beter achten, dat de leges in de schatkist wierden gestort en aan de ambtenaren eene uitkeering *pro rata* geschiedde, hetgeen tevens veel regelmatiger zoude worden geacht; andere leden dachten dat de opbrengst der leges geheel ten voordeele van het rijk zou moeten strekken en aan de ambtenaren een vast tractement toegelegd zou moeten worden.

Art. 2. Men heeft opgemerkt, dat deze post al wederom met *f* 6042 is verhoogd.

Eenige leden hebben verklaard de reden niet te kunnen beseffen, die de regering moge bewogen hebben om af te gaan van het, op het verlangen der Kamer voor 1841 genomen besluit, om geene inhouding van percenten toe te staan voor de perceptie van verhoogde opcenten. Zij meenen dat, indien de belastingschuldigen door opcenten worden gedrukt, om *in den nood van de schatkist te voorzien*, deze laatste daarvan dan ook het geheele bedrag behoort te genieten, en dat de ontvangers zich de onbeduidende meerdere werkzaamheden, welke uit die verhoogde heffing zouden kunnen voortvloeijen, in het algemeen belang behooren te getroosten. Bij deze gelegenheid heeft men de overlegging verlangd van het tarief, naar hetwelk de onderscheidene ontvangers worden bezoldigd.

Art. 3. Uitgaande van de vooronderstelling, dat de arrondissements-inspecteurs zeer wel de functiën van verificateurs van de comptabiliteit zouden kunnen waarnemen, zoo als vroeger schijnt te hebben plaats gehad, meenen enkele leden, dat de betrekkingen van laatstgemelden kunnen gemist worden, waardoor aan de belanghebbenden ongerief en aan de schatkist uitgaven zouden bespaard zijn.

Art. 4. Men vraagt, welk het bedrag is der sleeploonen op de Waal; of de uitgetrokken som het geheel bedrag dezer kosten bevat, dan of er nog van elders kosten goedgemaakt worden; alsmede voor welken tijdkring het contract voor de sleepdienst met de stoomboot-maatschappij gesloten is, en welke bepalingen hetzelve inhoudt?

Voorts is gevraagd, welke uitkomsten hebben gehad de overwegingen der regering over de *f* 60,000 ten verleden jare aangekondigd?

Zoude de ontvangst der scheepvaart-regten niet kunnen plaats hebben door de rijks-ontvangers, in stede van door afzonderlijk daarvoor bezoldigde ambtenaren?

Art. 6. In welk verband staat deze post met dien, voorkomende onder de 2de afdeeling van het VIIIste hoofdstuk? Men zou verlangen daaromtrent inlichtingen te bekomen.

Art. 9. Men meent, dat er wel geen treffender bewijs kan geleverd worden voor de gegrondheid der aanmerking, dat er te veel onderwerpen in één artikel vervat zijn, dan dit artikel, in hetwelk men b. v. *proces-kosten* met *daggelden van werklieden*, *kosten van verificatie van maten en gewigten* met *kosten van passage der ambtenaren over de veren* vereenigd vindt.

Overigens zijn vele leden van meening, dat er geene volstrekte noodzakelijkheid bestaat, om de rijks-advocaten te behouden. Men zou hun ministerie geheel

kunnen missen, wanneer in belastingzaken dezelfde proces-orde als in gewone strafzaken wierd gevolgd, en dienvolgens het openbaar ministerie met de vervolging belast wierd. Behalve dat zulks om andere redenen wenschelijk werd geacht, zoude daarvan eene bezuiniging van ruim *ƒ* 27,000 op dit artikel het gevolg wezen.

Art. 10. Men wenscht te vernemen, ten behoeve van welke ambtenaren de hier uitgetrokkene reis- en verblijfkosten moeten strekken.

6de *Afd.* Uit eenen dezer dagen door de regering medegedeelden staat blijkt, dat in de laatste jaren het hoogste bedrag der niet inkomende posten op de grondbelasting is geweest *ƒ* 12,870, terwijl de raming hier beloopt *ƒ* 164,686. Men verlangt opgaaf, waaraan de sommen, het verschil uitmakende, zijn besteed. Overigens wordt opgemerkt, dat de omschrijving van dezen post niet juist overeenkomt met den inhoud der wet van 12 julij 1821, bij welke de heffing is toegestaan.

7de *Afd. Indirecte belast.* Art. 1. Sommige leden meenen, dat, vermits de inspecteur-generaal der registratie thans als directeur der loterij fungeert, hierbij genoegzaam blijkt, dat eerstgemelde betrekking overbodig is en mitsdien zou kunnen vervallen.

Art. 4. Men heeft ontwaard, dat de kosten van vervolging en proces-kosten, die reeds bij de vorige begrooting eene vermeerdering hadden ondergaan, thans weder tot een verhoogd bedrag worden voorgedragen. Men begrijpt niet hoe de thans ingevoerde manier van procederen kan gezegd worden die verhooging noodzakelijk te maken, daar toch die manier reeds bestond, tijdens de laatste begrootingen zijn vastgesteld. Men verlangt alzoo nadere inlichtingen daaromtrent te bekomen.

Art. 7. Vele leden achten de bezoldiging van den ontvanger-generaal der loterij te hoog. Al wil men zelfs de helft van dat tractement voor bureau-onkosten en risico gesteld hebben, zoo zal hij toch hooger bezoldigd zijn dan een minister, waarvoor men geene redenen kent. Men heeft intusschen het verlangen te kennen gegeven, om eenigzins nader met den aard der functiën en de verpligtingen van dezen ambtenaar bekend te worden gemaakt, en voorts om te vernemen of nog eenige andere belooning door hem genoten wordt, dan de hier uitgetrokkene.

8ste *Afd. Adm. der Posterijen, enz.* De dienst der posterijen ten platten lande laat, naar het gevoelen van sommige leden, veel te wenschen over. Op plaatsen, waar geen distributie-kantoor gevestigd is, hangt als dan aanzien alles af van de meerdere of mindere voortvarendheid en gezetheid van gemeentelijke boden, die, veelal het afhalen van brieven als eene nevenzaak waarnemende, daaraan niet de zorg besteden, welke het belang van de dienst zou vereischen. Ook meent men, dat in de verdeeling der bodenloopen meer verband zou kunnen gebragt worden en dat over het geheel hunne dienst meer ten gerijve van de ingezetenen zou kunnen geregeld worden. De oprigting van meer distributie-kantoren wordt mede door hen voor zeer wenschelijk gehouden. Zij gelooven, dat dit doel wel waardig is, om door de administratie, des noods met eenige opoffering van uitgaven, te worden bevorderd.

Meermalen heeft men geklaagd, dat de directeuren der postkantoren zich inlaten met de bezorging van boekwerken [en ook van couranten en tijdschriften], en daardoor den gevestigden boekhandel benadeelen. Sommige leden verlangen, dat hiernaar onderzoek door de regering worde gedaan, ten einde dit misbruik, zoo het werkelijk bestaat, zoude kunnen geweerd worden.

Voorts wenscht men bij deze gelegenheid der regering in bedenking te geven, of niet aan de beide Kamers der Staten-Generaal vrijdom van briefport, zou behooren te worden toegekend. Uit een financiëel oogpunt zou de zaak voor onverschillig kunnen gehouden worden, omdat toch alle briefporten reeds uit den post voor bureau- en locaal-behoeften der Staten-Generaal worden goedgedaan; doch hieraan is eene verrekening verbonden, die zou kunnen vermeden worden; terwijl het ook meer eigenaardig schijnt, daar zoo vele autoriteiten vrijdom genieten, dat de Staten-Generaal als collegiën van staat daarvan niet verstoken blijven.

9de *Afd. Kosten van het kadaster.* Art. 1. Terwijl men zich vleit, dat de toegezegde reorganisatie van het kadaster spoedig plaats zal hebben, vraagt men der regering, of de provinciale bewaarders van het kadaster, die voorzeker weinige werkzaamheden te verrigten hebben, niet zouden kunnen gemist en hunne betrekkingen niet andere vereenigd worden? Het toezigt over die provinciale bewaringen, welke instandhouding door velen nuttig wordt geacht, zoude dan, onder de bevelen van de gouverneurs, aan eenen controleur of eersten boekhouder kunnen toevertrouwd worden.

10de *afd. Domeinen, enz.* Art. 1. Men verlangt, dat de verkoop van domeinen zoo veel mogelijk bespoedigd worde, daar deze gronden in handen van particulieren doorgaans veel meer winstgevend worden. Men meent, dat die verkoop wel eens schipbreuk geleden heeft ten gevolge van te hooge schatting van de waarde der domeinen; doch men vertrouwt, dat de administratie thans daaromtrent beter ingelicht zal zijn, en dat alzoo een hinderpaal uit den weg zal geruimd wezen, welker voortduring het vermoeden zou doen ontstaan, dat men dezelve als een middel wilde gebruiken, om het beheer der domeinen op den ouden voet te bestendigen. Ook verlangt men, dat aan de regering aangeprezen zij, om, bij de keuze der plaatsen waar de verkoop geschieden zal, het gerief van de ingezetenen in acht te nemen: men meent, dat te dien opzigte niet altoos op eene doelmatige wijze is te werk gegaan en dat zulks op de bedongen prijzen van invloed zal geweest zijn.

Door sommige leden is het verlangen geuit, om te bekomen eene opgaaf van de onverkochte domeinen en van de waarde, waarop zij getaxeerd zijn.

11de *afd. Pensioenen, enz.* Art. 1. Men zou verlangen te ontvangen eenen specifieken staat van de hier in massa gebragte pensioenen, met opgave tevens of dezelve bereids getoetst zijn aan het koninklijk besluit van 29 augustus 1842, dan of zulks nog zal moeten plaats hebben.

Art. 3. Men vergelijke het aangeteekende op art. 2. afd. 6, hoofdst. II, hetwelk ook te dezer plaatste toepasselijk is. (*Vervolg hierna.*)

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

De feiten omtrent het door ons in het nommer uwer courant van den 9den april ll. geplaatste, wegens de toegestane verveening van den Amstelveenschen Middelpolder, door het *Nederlandsche Nieuwsblad* van den 13den ll. geheel erkend zijnde, met bijvoeging, evenwel, dat het gevoelen tegen de verveening, bij den raad van state niet eenstemmig was, willen wij met een enkel woord het bezadigde, regtlievende Nederlandsche publiek inlichten.

1°. Hoe het *Nederlandsche Nieuwsblad* niets afdoende argumenten gebruikt, om de concessie te justificeren, als, bij voorbeeld, de waarde van den heer VAN DAM VAN ISSELT. Wie zoude Zijn WelEd. Geb. verdiensten willen ontzeggen? Wie zoude niet gaarne hulde doen aan deszelfs belangeloozen ijver, in het jaar 1830 en 1831 zoo uitnemend getoond? Wie zoude niet met ons instemmen, dat de heer VAN DAM allen lof verdient, van zoo dikwerf in 's lands vergaderzal de taal der waarheid, der afkeuring te hebben doen hooren: *dit* erkennen *wij* zeker met een aangenamer gevoel, dan de minister van binnenlandsche zaken dien volksvertegenwoordiger onder de oppositie ziet. Maar voor die persoonlijke verdiensten pasten dan ook persoonlijke belooningen, als daar zijn ridder-orden, enz. Wij verklaren ronduit niet te begrijpen wat deze uitweiding over 's mans verdiensten met de verleende concessie gemeens heeft, waar derden bij betrokken zijn en belang bij hebben.

2°. Beschouwt en verdedigt het *Nieuwsblad* de concessie uit een regtskundig oogpunt, en daarvoor haalt het aan de grondwet en het burgelijk wetboek. Hierop zij het ons vergund, dit alleen te repliceren, dat wij de in ons belang zijnde art. niet in eene courant schrijven, maar, zoo noodig, den competenten regter zullen voorleggen.

Het *Nieuwsblad* verkeert in eene jammerlijke dwaling, of het heeft niet willen lezen wat er stond in de *Arnhemsche Courant* van den 9den dezer. Wij hebben noch eerroovend voor den heer VAN DAM, (dien de minister pleizier wilde doen) gesproken, noch beweerd, dat de concessie wederregtelijk ware. Wij hebben alleen gezegd hetgeen, zonder namen, dezer dagen ook zoo te regt door de *Tijdgenoot* is aangemerkt geworden, dat het onzes inziens verkeerd was het centraal gezag te verlammen, de adviesen van polder-besturen niet te lezen, de welmeenende en der zaken kundige stem van het bestuur der stad Amsterdam niet te hooren, de opinie van gedeputeerde staten van Noord-Holland op zijde te schuiven; en eindelijk hebben wij gevraagd, wat nut levert het bestaan van eenen staatsraad op, indien tegen deszelfs advies wordt gehandeld? en waarvan het *Nieuwsblad* zelf zegt, dat de minister (zoo het schijnt?) zich over deszelfs gevoelen heenzette; is dit niet, gelijk hetzelfde *Nieuwsblad* zegt over den minister, juist van de leden van den raad van state stroo-mannen maken? Men kan aan de verleende concessie wel een glimp van nuttigheid en voordeel geven en daartoe spreken, dat het voor den armen daglooner beter zij en dat de schrale weilanden welras (NB. voor voor 40 jaren is de concessie verleend) in boomrijke beemden worden herschapen; men moge beweren dat de verveening gewenscht wordt; wij antwoorden hierop alleen, dat dit alles onbeschaamde onwaarheid is, en indien de redactie van het *Nieuwsblad* zulks maar heeft overgenomen van dezen of genen inzender, zouden wij haar in bedenking geven, de deswege ingewonnen berigten bij den minister van binnenlandsche zaken eens in te zien, het publiek mede te deelen, en, zoo zij zulks niet herroept, moeten wij twijfelen aan derzelver liefde om waarheid, alleen de waarheid, maar ook de geheele waarheid te zeggen.

Op de aanmerkingen van het *Nieuwsblad*, dat het onedel zoude zijn sommige woorden half uit te schrijven, half door punten te teekenen, waaruit hetzelve het resultaat trekt, dat de schrijver M. N. niet volmit durfde zeggen wat hij nogtans wilde, dat er uit gelezen en geloofd zoude worden — hebben wij ééne tegenaanmerking, en wel, dat het ons verheugt, dat het *Nieuwsblad* dit zoo dadelijk heeft begrepen. Wij kunnen er niets onedels in vinden, (en alle waarheid mag niet gezegd worden, zie art. 367 en 370 van het *Code Pénal*) zoo te definiëren, dat zij door hen, voor welke het geschreven is, verstaan worde, zonder daarom alle sch........ dingen ronduit bij den waren en geheelen naam te noemen; en hiermede eindigende, verklaren wij op alle de zoetsappige en dan eens onbehoorlijke art. van het *Nieuwsblad* niet weder te zullen antwoorden. — Over de waarde en de verdiensten van hetzelve oordeele een enkele lezer, dien dit blad in handen komt.

21 april 1843. M. N.

Marktprijzen

NIJMEGEN, 24 april 1843.

Heeden de *Inlandsche* en *Cleefsche Tarwe* van *ƒ* 7.80 naar kwaliteit traag afging, was de *Hooglandsche Tarwe* van *ƒ* 9 à *ƒ* 9.50 begeerd. — *Rogge* zeer slap, van *ƒ* 6.80 à *ƒ* 7.30. — *Gerst* ging goed af: *Winter-* *ƒ* 4.60 à *ƒ* 5. *Zomer-* *ƒ* 4.30 à *ƒ* 4.60. — *Boekweit* in een dadelijk van *ƒ* 6.70. — *Haver* als voren, *ƒ* 2.40 à *ƒ* 3.25.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 25 April 2 El 2 Palm 5 Duim; gew. 0 Duim; gevall.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.